

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 450 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Pr. Fl. Mureșanu: Dacă am reveni la Canoane.
Dela Asociația „Frăția Ortodoxă Română”.
Pr. Ion Goron: „Iată omul!”

Dare de seamă.
Cronică. — Comunicat. — Concursuri pt. întregirea
parohiilor Răcățau, Sărăcsău și Bucium-Izbita.

Dacă am reveni la Canoane.

Abstrăgând de temeiurile naturale sau filosofice cari recomandă practica postului — ea își are temeiul ei religios. Porunca de a posti este o poruncă divină și pentru un religios trebuie să fie de ajuns atât, pentru a o păzi.

Sf. Ioan Hrisostom, în prima sa omilie asupra Genezei, reduce originea postului la porunca dată de Dumnezeu, primului om, după ce l-a așezat în Edenul-terestru ca să-l lucreze și să-l păzească. „Și a poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam zicând: din tot pomul care este în Raiu să mănânci. Iară din pomul de a cunoaște binele și răul, să nu mâncați din el: că ori în ce zi veți mânca dintr'ânsul, cu moarte veți muri.” (Gen. 2, 16—17).

Or, a spune că aceste-ți sunt îngăduite iar dela acele ești oprit — nu prefigurează această poruncă, legea postului? — se întrebă acelaș sfânt Părinte. Evident că da.

Numai că, omul, îmboldit de diavolul, vecinicul său dușman, a călcat porunca. Și de atunci, conștiința poruncii călcate și necesitatea reabilitării, o putem urmări dealungul istoriei umane, manifestată printr'o atitudine de asceză față de corp, diferit fundamentată.

Unde și-a păstrat însă, această atitudine ascetică, timbrul exclusiv religios, ca lege divină pozitivă, este Vechiul Testament. Aici o găsim formulată și practică în termeni categorici, ca o lege — „Și va fi vouă această lege vecinică” — Levitic 16, 29, — ce vine de sus și căreia omul trebuie să i se supună, fără cârtire — fiindcă

divina înțelepciune, toate spre folosul omului le orânduște.

„Și s'a adunat poporul în Massifat și au cărat apă, și au turnat înaintea Domnului, pre pământ și au *postit* în ziua aceea și au zis: *păcătuit-am* înaintea Domnului”. (I. Imp. 7, 6), sau: „În ziua a douăzeci și patra a aceleiași luni s'au adunat fiii lui Izrael *cu post* și cu saci și cu cenușă pe capul lor. Și s'au osebit fiii lui Izrael de către tot fiul de alt neam și au stătut și au *mărturisit păcatele sale și fărădelegile părinților săi*”. — Neemia 9, 1—2, sau. Ioil 2, 15, Zah. 7, 5, etc... sunt mărturii despre conștiința păcătoșeniei și chemarea la starea de neprihănire, prin împlinirea poruncii postului.

Mântuitorul, care a venit, nu să strice legea ci să o desăvârșească, El însuși a sancționat postul, prin exemplul său, conf. Mat. 4, 2 — și acelaș lucru l-a recomandat Apostolilor, conform Mat. 6, 16—18; 9, 14—15; 7, 31.

Apostolii pregătindu-se pentru biruința misiunii lor, postesc, orânduind acelaș lucru pentru fiecare creștin — conf. Fapte 9, 9; 13, 2; 14, 23; I. Cor. 7, 5; II. Cor. 6, 4—5 etc.

Repet, abstrăgând de orice alte fundamentări ale postului — și există ¹⁾ — ci numai pe temeiul datelor scripturistice și prin faptul că este o poruncă divină, creștinul trebuie să postească, posturile orân-

¹⁾ Saiguel Lavestine, prof. agregat la fac. de medicină Paris, într'un studiu clinic din 1928, ajunge la constatarea științifică a unui interesant raport între alimentație de post și intensificarea trăirilor religioase.

duite de Biserică. Nimic nu te poate dispensa de observarea acestei porunci și discipline bisericești, decât biserica și în cazurilestatorite de Sfinții Părinți prin canoane.

Care este însă situația actuală, în Biserica noastră? — Un exemplu: în parohia de munte, unde sunt rânduit, din 205 familii ce alcătuiesc această parohie, numai două au postit întreg postul Crăciunului! Evident, nu mă grăbesc să generalizez acest caz, dar am convingerea că nu e un caz izolat — mai ales că sufletul munteanului este dat ca exemplu, la ocaziile solemne.

Întrebarea e, de ce dispunem noi ca Biserică spre a stăvili generalizarea unor atari cazuri de nesocotire a disciplinei canonice și spre a obliga la respectarea poruncilor divine, în cazul de față, a postului.

Se va zice: de cuvântul viu, care rostit cu toată căldura convingerii, și stânca trebuie să o înmoaie, nu numai inima — și dacă nu obții rezultate, cauza este a se căuta în tine ca slujitor al cuvântului, în tine ca preot!, — cel puțin așa se susțin discuțiile pe plan teoretic. Numai că, situația pe șantier e cu totul alta. Cuvântul, fie înarmat cu aripi serafimice, se frânge de marea imobilizată a sufletului popular, cu o sensibilitate religioasă de epidermă, sec de profunde trebuințe și trăiri religioase. Taina convingerii e fapta — și absența faptei este mormântul convingerii. Cuvântul nu prinde rădăcini decât în brazda faptelor, arată-mi faptele tale și-ți voi cunoaște credința ta.

De ce dispune Biserica spre a-și constrânge și iniția pe membrii săi oficiali, în săvârșirea poruncilor și concretizarea disciplinei sale, pe tărîmul cărora să poată altoi apoi indestructibila floare a sublimelor convingeri și credințe creștinești?

Aș îndrăzni să răspund că, de un singur lucru dispune — de *canoane* cari nu sunt plăsmuiri teoretice, nimic având a face cu pământul, ci sunt rezoluții practice, verificate timp de veacuri și întocmite prin dumnezeiasca iluminare a Sfinților Părinți, cărora împreună cu Duhului Sfânt așa li s'a părut. Și acelaș Duh Sfânt, care a asistat atunci Biserica, o asistă și azi. Acelaș Duh Sfânt căruia împreună cu Sfinților Părinți ai Sinodului trulan i s'a părut atunci că:

„Dacă vre-un episcop sau presbiter, sau diacon, sau ipodiaton sau citeț, sau cântăreț nu postește Sfântul marele post al Paștilor, sau Miereurea, sau Vinerea, să se caterisească; fără numai dacă va fi împiedecat de slăbiciunea trupească; iar dacă va fi laic să se afurisească“ (Can. 69 Ap.) Zic, acelaș Duh Sfânt, și azi, nu scutește de caterisire sau afurisire pe cel ce nesocotește dumnezeiasca legiuire. Biserica prin puterea ce i s'a dat, nu are decât să aplice aceste sfințite dispozițiuni — și câștigul Ei va fi îndoit. Întâi o reînviore a moravurilor și a întregii vieți religioase, o activare conștientă a fiecărui membru aderent și apoi o extirpare a vegetațiilor cu caracter mai mult sau mai puțin sectar, cari la un moment vor amenința cu sufocare respirația organismului Bisericii — și cari, împreună cu sectele își justifică existența lor tocmai prin laxitatea vieții din Biserică.

Pr. Fl. Mureșanu.

Dela Asociația „Frăția Ort. Română“

— Constituirea secțiilor eparhiale. —

Potrivit Statutelor *For*-ului, votate de adunarea generală din 5 Martie dela Cluj, asociația mirenilor intelectuali urmează să-și aibă câte-o *secțiune* în fiecare eparhie a Mitropoliei noastre. Comitetul central de direcție a hotărît într'una din ședințele sale, să ia măsurile necesare pentru ca aceste secțiuni să fie chemate la viață. În acest scop a trimis adrese tuturor centrelor noastre eparhiale, arătând ca termen potrivit pentru constituire *Dumineca Samarincii*, ziua când sunt convocate toate adunările eparhiale. Alături de fruntașii mireni, membrii ai acestor adunări, vor putea fi de față și credincioși din clasa cultă, cum și din rândurile poporului, spre a da și acestor întruniri caracterul unor frumoase afirmări a *credinții ortodoxe*. Comitetul central a schițat și programul, după care se vor desfășura adunările de constituire. Pentru a li se da solemnitatea cuvenită, au fost rugați P. S. Ierarhi să le onoreze cu prezența și sfatul Lor înțelept, iar delegații comitetului central vor prezida, în fiecare centru, deschiderea adunărilor, ținând și câte-o conferință publică.

Cu o propagandă bine susținută, oral

și în presă, suntem siguri, că și aceste adunări locale se vor transforma în adevărate serbători sufletești, cari să întărească și mai mult entuziasmul laicilor noștri pentru opera cea mare de propoveduire a lui Hristos în viața publică și familiară a neamului nostru.

Adunarea grandioasă dela Cluj este o mare făgăduială, care angajează conștiința tuturor bunilor fii ai Bisericii noastre.

Vrem să tăiam un drum nou, pe care mergând să risipim norii depresiei morale ce apasă societatea zilelor grele de astăzi, ca, refăcuți în lumina adevărului biblic, să aducem în inimi izvorul nădejdilor de înălțare, și bucuria luptelor pentru Domnul mântuirii.

Și este firesc, ca această prefacere religioasă să înceapă cu intelectualii mireni, cari prin rodirile lor de conducere, sunt chemați să poarte și răspunderile mari pentru soarta Bisericii și a Statului nostru național.

Iată, de ce privim cu toată seriozitatea misiunea For-ului și de ce avem cele mai mai tari speranțe în devotamentul mirenilor, indicați să fie apostolii acestei misiuni mari.

*

Conferințele F. O. R.-ului.

— Pagini alese. —

Asociația generală a mirenilor „Frăția Ortodoxă Română” pornită pe drumul faptelor binefăcătoare unei vieți sociale-creștine începe să-și dea roadele așteptate. Cele 3 conferințe ținute până în prezent — din ciclul anunțat — ne înfățișează în culori vii icoana trecutului nostru bisericesc, de o importanță covârșitoare și ireputabilă pentru tot trecutul nostru, moral-cultural-național.

Conferința ținută la 26 Martie de părintele consilier ep. Dr. Sebastian Stanca, cu titlul: Valoarea religioasă, culturală și economică a organizației noastre bisericești ne-a pus în fața celui mai plastic și profund tablou de adâncă frământare și prefacere bisericească din trecut, ajunsă la apogeu prin restaurarea Mitropoliei din Transilvania și legiferarea Statutului Organic. Importanța și valoarea lor din toate punctele de vedere ne-o arată cuvintele de însuflețire și laudă ale gazetelor coetane, cari

și vedeau deodată cu reînvierea Mitropoliei și reînvierea națională-culturală și libertatea gândirii și conștiinței din robia trecutului. Autonomia bisericească cu câștigarea de drepturi neexistente în trecut, și pătrunderea unei dăre de lumină în întunecul robiei spirituale de atunci. Plecând dela aceste considerații se explică și principiul coeziunii și largă colaborare între cler și mireni; formând membrele unui trup, cari pătimesc și se bucură împreună de posibilitățile de progres sau regres.

Atât de strâns legați într'un mănuchi împreună au înaintat și împreună s'au bucurat de frumoasele rezultate ale idealului și străduinței încălzite și însuflețite de razele credinței eterne.

Rezultatele... multe și variate, se cunosc, și se văd pretutindeni în toate locurile de înalta operă morală, culturală și națională. Din ea a răsărit și acel spirit de sacrificiu al credinței pentru tot ce e nobil, frumos și moral; iar el a realizat apoi atâtea așezăminte de caritate și cultură națională. Cine ar putea nega importanța lor, dar mai ales, rolul *școlii confesionale*, focarul nostru de cultură națională, și tezaur al comorilor noastre sufletești, alături de biserică. Cine nu le cunoaște trecutul lor incontestabil, nici în parte, să ia informații la intelectualii noștri din toate păturile sociale cari s'au bucurat în mare parte de jertfele și binefacerile lor — în formarea carierei.

Ei sunt datori a da aceste lămuriri, și a propaga chiar, alături de distinsul nostru conferențiar trecutul bisericii ce încălzea la sinul său pe toți fiii ei credincioși ai neamului, crescându-i, luminându-i și pregătindu-i pentru zilele de acum.

Un sentiment de pioasă aducere aminte și mulțumire îi obligă la asta. Maval.

Redacționale. Din cauza prea marelui aglomerări de material o parte dintre articole n'au putut apărea. În deosebi n'am putut da loc în mod consecutiv articolelor cu explieațiile evangheliilor de Dumineci și sărbători trimise de colaboratorul nostru C. diacon S. Bulz, prof. de religie. Cele ce și-au pierdut actualitatea nici nu vor mai apărea, de aceea cerem scuze on. colaboratori. Pastorală de Sf. Paști a P. Sf. Sale va apărea în numărul de Florii.

PATIMILE MÂNTUITORULUI

„Iată omul“!

„Deci, a ieșit Iisus afară purtând cununa cea de spini și veșmântul de porfiră. Iar Pilat rostește către ei: Iată omul“.

(Ioan 19, 5.)

Noaptea târziu Iisus a fost dus de soldați nu la închisoare, după cum ar fi fost firesc, dacă judecătorii lui ar fi voit să aducă o judecată imparțială și obiectivă în chestiunea într'adevăr gravă și importantă a lui Iisus, ci deadreptul în fața acestor judecători, cari erau totodată și părâșii lui. Această identitate a reclamanților lezați în orgoliul și interesele lor cu judecătorii, cari trebuiau să pronunțe sentința, pecetluise dinainte soarta lui Iisus. În sufletele lor moartea lui Iisus era hotărâtă.

Totuș acești oameni obicinuiți să substituie duhul Legii cu aparența legalității, s'au înjosit până a face o parodie de investigație și de sentință conformă cu legea. Respectul pentru salvarea prestigiului lor de judecători imparțiali și drepti a mers până a-și jertfi liniștea și somnul din acea noapte. O sentință de condamnare la moarte trebuia adusă pe bază de dovezi juridice și trebuia să fie repetată în ziua următoare. Dar ce nu puteau face acești desinteresați conducători ai poporului pentru salvarea binelui obștesc și a legii lui Moisi? Au alergat după dovezi și mărturii, s'au întrunit în senat judecătoresc de două ori în aceeaș noapte, votând sentința de condamnare.

Blândul Iisus, care în decursul activității sale n'a cunoscut ce e odihna, n'a cunoscut căldura și liniștea unui cămin propriu, n'a curioscut siguranța unei existențe cinștite prin o meserie oarecare, ci și-a jertfit toată vremea săvârșind binefaceri, luminând și mângâind poporul; în cele din urmă ceasuri ale existenței sale pământești nu s'a învrednicit nici măcar de liniștea unei chilii a condamnaților. De două ori a fost dus în fața sinedriului în cursul nopții, iar Vineri dimineața la Pilat, de-acolo la Irod și apoi iarăș la Pilat, încât a rămas până în zilele noastre expresiunea „umblu dela Ana la Caiafa“. Acest continuu du-te-vino a deșteptat încă odată curiozitatea mulțimei adunate în Ierusalim față de Iisus. De sigur

și aceasta mulțime se va fi întrebat în sinea ei, ce vină are Iisus? Glasul fariseilor și cărturarilor nu încetau a o lămurii: prin vestirea ciudatei lui împărății atrage asupra noastră mânia Romei, iar prin călcarea legii lui Moisi mânia lui Jehova. N'a suferit destul acest popor?, — să mai sufere acum și din pricina încurcăturilor ce le produce acest îndrăcit? La auzul acestor lămuriri, poporul încă odată a strigat, încât de strigătul lui s'a cutremurat întreaga cetate. Dar acest strigăt nu era strigăt de bucurie și nădejde, ca în dimineața zilei de Duminecă, ci era strigătul urei și a mâniei: „să se răstignească!“

Acest strigăt a pătruns până în camera unde Pilat interoga pe Iisus și a contribuit în mare măsură la potențarea acelei neliniști, care îl cuprinsese pe acest înalt reprezentant al Romei stăpânitoare peste destinele lumii. Pilat nu știa ce trebuie să facă. Demnitatea lui de Roman îl îndemna să elibereze pe Iisus, în care nu afla nici o vină, de altă parte sinedriul acuzându-l pe Iisus, că s'a proclamat pe sine Împărat al Iudeilor, îl punea în fața unei situații, care putea să-l coste scump. Pentru Pilat Iisus nu era decât un Evreu ticălos, ca întreg neamul Lui. De dragul lui nu se putea îndușmăni cu Cesarul. Dar putea să se folosească de el spre a-și bate joc de mândria evreilor și de veleitățile lor de independență.

Mănat de acest gând și poate și de gândul, că în felul acesta va putea provoca în sufletul mulțimei un fel de solidarizare cu Iisus, ca să folosească apoi acest sentiment spre a-l scăpa, Pilat a dat poruncă să-l bată pe Iisus, să-l îmbrace în haina de purpură împărătească — ideia era a mișelului Irod, — să-l încoroneze cu cunună de spini, să-i pună în mână, ironizând simbolul puterii împărătești, un băț de trestie, — l-a scos apoi în fața poporului și a zis: Iată omul!

Cine știe ce gânduri frământau în momentul acela creerii lui Pilat. Poate că nu era cuprins decât de un sentiment de dispreț și de plictiseală din pricina încăpăținării acestui popor. La tot cazul nu s'a gândit, că rostește cel mai pur, cel mai adevărat adevăr din câte s'au rostit vre-odată.

Într'adevăr, în întreaga acea mulțime

adunată în jurul și în curtea pretoriului, în marea mulțime de țărani, meseriași, cărturari, farisei, preoți, leviți, soldați și funcționari publici era numai un singur om adevărat: Isus cel osândit și batjocorit. Toți ceilalți, în frunte cu Pilat, erau stăpâniți de unele sentimente nevrednice de om, ură, răzbunare, cruzime, frică, lașitate, numai Isus stătea liniștit și plin de demnitate în mijlocul lor. Batjocura lui Pilat exprima numai crudul adevăr: prin nevinovăția lui Isus se ridică la înălțime împărătească deasupra mulțimei aproape nebune. Coroana Lui era numai o coroană de spini, dar era pusă pe un cap, în care nu s'au plămădit decât gânduri generoase; mantia cea roșie, dăruiată de Irod, acoperea un trup, mădulările căruia n'au stat nici o clipă în slujba păcatului; iar bățul de trestie era ținut de o mână, care n'a acționat nici odată decât sub imboldul iubirii compătimitoare. Aceste trei: gândul generos, curățenia trupească și iubirea activă sunt lucruri adânc omenesti. Pilat avea dreptate; în mijlocul acelei mulțimi, dejosită prin patimile de cari era stăpânită la rangul de fiare sălbatică, exista numai un singur „om“ în senzul adevărat al cuvântului: Isus.

În momentul acela Isus era încunjurat de tot ce lumea a putut produce prin propriile ei eforturi; înțelepciunea grecească și puterea politică erau reprezentate prin Pilat; puterea civilizatoare a forței armate prin soldații lui; cunoștința legii lui Moisi — cea mai înaltă concepție despre divinitate în întreaga anticitate — era reprezentată prin cărturari; evlavie, viața morală legiferată, avea reprezentanții ei în persoana fariseilor și în fine mulțimea plugarilor, industriașilor și comercianților reprezentau ceea ce omenirea a putut crea cu ajutorul brațelor sale; care dintre aceștia s'ar putea asemăna cu Isus? În toată acea mulțime Isus singur era om; toți ceilalți erau, robii propriilor lor patimi, nebunii propriilor lor înțelepciuni. Isus era om, fiindcă avea de stăpân numai pe Dumnezeu și drept înțelepciune conducătoare voința lui Dumnezeu.

Dacă cineva, în dorința lui fierbinte de a avea în mijlocul frământărilor omenesti o măsură dreaptă, cu ajutorul căreia să-și măsoare valoarea actelor sale, caută un ideal de ceea ce înseamnă a fi om, o

personalitate, care să fi reprezentat în cel mai înalt grad „omenia“ pe pământ, această personalitate, acest ideal îl va putea găsi în strălucirea lui deplină numai în persoana Aceluia, despre care Pilat a zis: Iată omul!

Pentru învingerea adevărului, Isus a răbdat ocări și bătăi, dar a rămas totdeauna drept în cugetările sale, iubitor de adevăr, simplu și mărinimos.

Peste veacuri, cuvintele Lui răsună ca o îmbărbătare a acelor, cari cred în posibilitatea de desăvârșire a omului: „Cine mă va vădi pe mine de vre-un păcat?“

Pr. Ion Goron.

Dare de seamă.

Publicăm în cele ce urmează lista contribuțiilor benevole făcute de către enoriașii noștri din Teiuș și alți binefăcători, pentru construirea unei biserici în parohia reînființată aici.

Sințul de sacrificiu și abnegație a unui neînsemnat număr de enoriași ortodocși din Teiuș, cari însă au făcut dovada unui suflet mare și generos, a verificat adevărul despre singurul și adevăratul succes în viață; ce este fructul și prețul muncii obositoare, a muncii statornice.

Toate realizările, pe tărîmul aspirațiilor unui popor, sunt aplicarea constantă a energiilor sale proprii.

Aceste energii s'au turnat în temelie și ziduri, cari constituie un locaș divin la Teiuș, cu menirea de-a face legătura unui trecut cu viitorul, în care se va slăvi Dumnezeu în legea ortodoxă a înaintașilor.

Consiliul nostru Eparhial în frunte cu Prea Sfințitul Episcop Nicolae, călăuzit de gândul unei temeinice organizări a parohiilor nou înființate, a binecuvântat, încurajat, patronat și a ajutat toate nizuintele enoriașilor din Teiuș, cari spre cinstea lor, se găsesc în plină desfășurare de noi și noi înfăptuiri pentru a asigura viitorul într-o liniștită muncă pastorală, pe seama preoților cari se vor perânda la cârma acestei parohii. Ne vine vestea îmbucurătoare, despre desăvârșirea scopului fixat de organele parohiei în cursul anului prezent, la edificarea unei frumoase case parohiale.

Dorim succes cât mai deplin și pe acest tărâm a preocupărilor lor, fraților din Teiuș.

Femeile române ortodoxe — după pilda Clujului — s'au angajat la o serie de lucrări în vederea înzestrării și înfrunșetării bisericeii. Felicităm inimile încălzite de focul dragostei pentru locașul lui Dumnezeu și le dorim succes trainic în toate eforturile lor nobile de-a ajuta venirea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Aburdeanu Ioan Rusu, fost deputat și senator 6500 Lei, Dr. Acelenescu Oct. 2000, Acherman Francisc 150, Achim Remus 1500, Adam Florean 1500, Alexandrescu Petru 500, Albu Axente 1000, Dr. Albu Eugen 600, Albu Ioan 40, Anastasescu Gh. 6000, Alecușan Nic. 100, Băcilă Bazil 1000, Baldea Ioan 100, Barbu Lena și Lia 100, Baldea Petru 1920, Bărluțiu Nic. 1200, Bărluțiu Vasile, paroh 46.685, Bedelean Ioan 4000, Bedelean Filon 1950, Béla Ioan 200, Berindei Aurel 300, Blag Ioan 200, Boancăș Alex. 120, Bogdan Ioan 2100, Bolea Petru 200, Bolfa Mihail 1000, Dr. Bologa Vas. consilier metrop. 1000, Bona Amos 400, Bona Ioan 500, Boneff Jordan 100, Dr. Borza Traian 150, Bran Vas. 100, Brad Simion 500, Bucerzan Vas. 500, Bucșa Ioan 300, Bulzan Petru 300, Buturean Traian-550, Câmpean Traian 120, Calimachi (Printul) 5000, Cecălăcean Ioan 1120, Ceteanu Glig. 540, Ciupală Bucur 4000, Cimpoș Ioan 200, Cioboata Nic. 200, Cherecheșiu Victor 600, Chitulea Alex. 100, Coldea Gh. 100, Coldea Simion 250, Coman Chiriac 2600, Coman Ioan 300, Coman Terezia 500, Comșa Ciprian 100, Costea Aleman 3200, Costea Ioan 100, Dr. Costea Ionel 200, Dr. Costea Nic. 500, Costea Nicolae 100, Corhan Constantin 700, Cosma Cornel 700, Crișan Iacob 100, Crișan Ioan 100, Crișan Toma 20, Cîrstea Simion 100, Cîrstea Traian 250, Ciutac Coloman 100, Daisa Ioan 450, Danciu Augustin 800, Dr. Dărămuș Adr. 500, Dărămuș Maria 100, Dărămuș Simion 100, Dărămuș Vas. 100, David Zaprea 100, Dobrean Ioan 500, Drăgan Vas. 800, Duma Iacob 20, Dumitrache R. Ioan 1200, Ernest Ianoș 50, Florea Gh. 1400, Florea Nic. 500, Gaescu Petru 300, Goja Ioan 600, George Teodor 50, Gherman Ioan 400, Goldiș Vasile, fost ministru 500, Groza Iuciu 1500, Gruia Alex. 600, Halalau Chifor 700, Halalau Vas. 100, Dr. Ijacu Aurel 2600, Ionescu Const. 150, Inginer Ionescu 1000, Ionescu Ștefan 400, Ispas Aurel 100, Josan Ioan 1000, Jurgiu Ștefan 200, Körösi Anton 20, Lucaci Ioan 20, Lucaci Teodor 100, Lucaci Traian 100, Dr. Lupu Nic., fost ministru 200, Dr. Magda Cornel 1000, Maior Eugen 100, Maior Ioan 1050, Maior Veronica 200, Mândruț Rinaldin 1500, Mărginean Dum. 520, Maniu Mihail 300, Marin Mărioara 100, Marina Teodor 100, Marton Maurițiu 100, Maxim Simion 1000, Medrea Alex. 2440, Meteșan Vas. 200, Mihaescu Gh. 1000, Milea Florița 100, Milea Onița 200, Mlac Ioan 500, Moga Avram 2600, Moldovan Iuliu 200, Magos Ludovic 20, Muntean Iacob 1640, Muntean Ștefan 20, Muntean Victoria n. Raceu 600, Murășan Ioan 400, Mușat Moise și erezii lui 500, Neagoe Adrian 320, Neagoe Gavril 1800, Nicoară Ioan

1100, Onița Vasile 100, Oțoi Const. 1100, Oțoi Const. I. Gheorghe 500, Oțoi Maria 100, Păcurar Ana 100, Papiu Aurel 700, Pătrângean Ilie 300, Pescariu Nina, 500, Popescu Petrea 100, Popescu Petre 100, Pop Ioan 5520, Pop Iulian 3700, Dr. Pop Teodor 100, Pop Vas. 6000, Popa Augustin 100, Popa Chiriov 4000, Popa Cristina 100, Popa Elvira 200, Popa Ioan 500, Popa Gligor 900, Popa Ioan 500, Popa Oct. și Sever 500, Popa Teodor 50, Popovici G. Ioan 1000, Preja Gh. 200, Puia Ioan 1250, Pușcaș Mihail, Stremț, paroh 50, Radu Ioan 100, Radu Vasile 100, Rancea Mihail 100, Raica Gh. 6720, Raica Iacob 20, Raica Ioan 1000, Rațiu Teodor și soția 1900, Rațiu Ioan 20, Răducănu Radu 200, Repede Vas. 1240, Rus Ciprian 500, Rusan Alex. 500, Roman Nicolae 20, Sabău Ilarie din Geoagiu 100, Salcă Ioan 200, Sava Avr. 500, Sechereș Aurel 600, Silvășeanu Alex. 600, Stamatian Paul 300, Stan Anica 100, Stan Zaharia 500, Stancu Iacob 100, Steinberger Herman 1500, Stoica Vas. 200, Suciuc Ioan 640, Suciuc și frații 500, Șuteu Aurel 100, Teasc I. Alexă 1150, Tecșa Adrian 1500, Teglaș Aurel 300, Toader Ioan 200, Todoranu Vas. 300, Toth Cornel 20, Totoian Izidor 420, Trăilă Teodor 1300, Trifan Simion 300, Tropa Gh. 1000, Truția Nic. 100, Vasile Ștefan 100, Văzar Ștefan 1300, Leoca Ilarie 700, Colecta parohiei Râpa-de-jos 200, Colecta parohiei Remetea 100, Parohia ort. Band 95, Colecta fost. ep. Cons. Oțoi cu Pantahuza 463, Colectă în parohia Geoagiul-de-sus 1649, Colecta P. S. S. Episcopul Vasile Vicar Arhiepiscopesc 2000, Credințioșii parohiei Teiuș în loc de cunună pe mormântul soției parohului 1252, Of. parohial Gostila colectă 100, Colecta P. S. S. Episcopul Iustinian al Ismailului 4266, Colectă în bucate făcută în parohia Stremțiu 16.749, Colectă făcută în parohia ort. Cetea 5000, Colectă în parohia Râpa 240, Colectă în parohia Cerghidul-Mare 200, Colectă în bucate în parohia Mihail 6600, Colectă făcută între Teiușeni 1226, Banca „Albina“ 3500, Societatea „Reșița“ 2000, Societatea „Creditul Industrial“ 5000, Societatea „Banca Românească“ 3000, Colectă făcută în parohia Valeageogiului 964, Colectă făcută în parohia Geomal 750, Colectă făcută în Gârbova-de-sus 330, Dr. Danil Tecău, adv. 4000 Lei

Suma totală 255.070 Lei.

Teiuș, la 1 Ianuarie 1933.

Vasile Pop, ep. I. **Vas. Bărluțiu**, paroh ort.

CRONICA

Predici în bisericile din Cluj. În Dumineca din 9 Aprilie a. c. în biserica Sf. Nicolae va predica Prot. Dr. Seb. Stanca, cons. eparh.; în biserica Pogorîrea Duhului Sfânt va predica Prot. Laurențiu Curea, secretar eparhial.

Unirea Basarabiei cu patria mamă, anul acesta se va serba cu un fast deo-

sebit, căci se împlinesc 15 ani de atunci. Serbarea va avea loc în ziua de 9 Aprilie c., și va participa însuși M. Sa Regele Carol II., însoțit de M. Sa. Marele Voevod Mihai și toți miniștrii. Toate județele și orașele Basarabiei își vor trimite delegați, precum și fiecare regiment basarabean. Serbarea se va începe cu slujba religioasă oficiată în Catedrala Mitropoliei, va urma parada militară și apoi adunarea de aniversare în Teatrul Național și Sfatul Țării, unde vor vorbi toți oamenii politici basarabeni, fără deosebire de partid.

Adunarea generală a Soc. Ortodoxe a Femeilor Române, filiala Cluj, se ține Duminecă, 2 Aprilie c., ora 12 a. m., în sala cea mică a Primăriei orașului. On. membre și membrii sunt rugați a lua parte.

Predici la Vecernie. Sâmbătă 1 Apr. va predica dl Gh. Munteanu, curs IV, despre „Iubirea de mărire și smerenie“, iar Duminecă 2 Apr. va predica dl Augustin Faur, curs IV, vorbind despre „Rugăciune și ce se cuvine a se cere în rugăciune“.

La cercul de studii religioase a societății „Credința Ortodoxă“ dela Acad. teologică, Vineri în 31 I. c., va conferenția dl prof. Dr. Andrei Buzdug, despre „Ce trebuie să știm?“

Salariile preoților pe luna Martie c., se vor achita oficiilor protopopești în cursul săptămânei viitoare, începând cu ziua de Marți 4 Aprilie c., însă numai pentru acei preoți cari vor prezenta dovezi despre plata impozitului global pe trimestrul I. al a. c.

„Icoane alese din viața ortodoxiei“ de Pr. Ilarion V. Felea. Biblioteca creștinului ortodox. Nr. 95—99. Prețul 8 Lei. În broșura prezintă autorul ne prezintă o serie de împrejurări și fapte caracteristice din istoria Bisericii și a neamului nostru, din cari se vede rolul covârșitor pe care l-a avut Biserica ortodoxă în trecutul nostru. Autorul nu ne prezintă lucruri necunoscute, dar expunerea clară și pe înțelesul tuturor face din această broșură de 114 pagini un excelent mijloc de popularizare pentru acele fapte, cari ar trebui să între adânc în conștiința obștei creștine ortodoxe a neamului nostru.

De vânzare la Libr. Diecesană, Arad.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 1519/1933.

Comunicat oficial.

Sf. Sinod a adus în ședința sa dela 18 Februarie 1933, privitor la normele de conducere la predarea învățământului religios în școala primară, următoarea hotărâre:

1. Unde sunt mai multe școli preotul în mod natural va preda învățământul religios numai la o școală pentru toate clasele câte 2 ore. În celelalte școli din comună, la cererea eparhiei competente, Onor Minister al Instrucțiunii Publice va dispune că învățătorul din școala respectivă să predea religia. La celelalte școli preotul va îndeplini toate cele necesare educației religioase pe care le impune ocupația pastorală.

a) Serviciul religios la biserică în Dumineci și sărbători;

b) Cântarea răspunsurilor liturgice în cor de elevi;

c) Rostirea anumitelor rugăciuni (Crezul, Tatăl nostru, etc.) în biserică;

d) Sf. Mărturisire;

e) Sf. Impărtășanie.

Învățătorii care vor face orele de religie pentru celelalte școli să fie obligați a duce pe elevi la biserică din satul respectiv, la serviciul dumnezeesc în Dumineci și sărbători.

Eventual ar fi bine ca preotul în fiecare an să propună religia la altă școală din comuna sa așa — în mod rotativ — să ajungă la toate școlile din comună, propunând în fiecare an la altă școală.

2. Preoții din orașe vor împărți între dâșii munca în mod egal și proporțional așa că fiecare preot, ori are școală în enoria sa ori nu, dacă în comună sunt mai multe școli va preda învățământul religios. Aranjamentul se va face în înțelegere cu direcțiunea școlară localnică în conformitate cu ordinele autorității bisericești competente.

3. Toți clericii hirotoniți, fie diacon, fie preot ajutător, fie preoți parohi, sunt obligați a preda învățământul religios.

4. Unde preoții parohi, preoții ajutători, diaconi și clerici hirotoniți nu sunt destul pentru predarea învățământului religios în

școalele din comuna sau orașele respective. Chiriarhul competent este în drept de a stabili obligativitatea consilierilor referenți și a protoereilor, în ceea ce privește predarea învățământului religios în număr diferit de ore.

Profesorii secundari și universitari, preoți, sunt obligați și dâșii a preda învățământul religios în școalele primare.

Cluj, la 6 Martie 1933.

Consiliul eparhial.

Nr. 151/1933.

(9) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a *Răcătău*, protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela data primei publicări în oficiosul „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat conform pregătirei.
2. Sesiune parohială 9 jug. pământ arător de clasa I, pe lunca Mureșului, primit prin Reforma Agrară.
3. Câte una ferdelă de grâu dela fiecare familie.
4. Lemne de foc câte va avea lipsă.
5. Drept de pășunat cu oricâte vite în pășunea comună.
6. Locuință în natură, cu supraedificătele necesare.
7. Venitele stolare obicinuite în comună.

Reflectanții la această parohie își vor înainta în termenul deschis Oficiului nostru protopopesc cererile instruite cu toate documentele necesare, conform Regulamentului pentru parohii și se vor putea prezenta, cu avizul nostru, în parohie, spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să producă act de învoire dela P. S. Episcop, fără de care nu vor fi luați în considerare.

Alba-Iulia, la 18 Martie 1933.

Oficiul protopopesc al tractului Alba-Iulia în conțelegere cu Consiliul parohial din Răcătău.

Alexandru Baba, protopop.

Nr. 156/1933

(10) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante *Sărăcsău*, protopopiatul Alba-Iulia, se publică

concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în oficiosul „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat, conform pregătirei.
2. Sesiune parohială: 2 jug. jumătate, pământ arător calitate primă, în hotarul comunei Sărăcsău și 7 jug. jumătate pământ cultivabil primit prin Reforma Agrară în hotarul comunei Berghin, jud. Alba-Iulia.
3. Câte una zi de lucru dela fiecare familie.
4. Venitele stolare stabilite de adunarea parohială din 1 Ianuarie 1933.

Până la construirea caselor parohiale, consiliul se va îngriji de locuință potrivită pentru preot.

Reflectanții la această parohie își vor înainta oficiului nostru în termenul deschis cererile de concurs, instruite cu toate documentele necesare conform Regulamentului pentru parohii și cu avizul nostru, se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să producă act de învoire dela P. S. Episcop, fără de care nu vor fi luați în considerare.

Alba-Iulia, la 18 Martie 1933.

Oficiul protop., în conțelegere cu Consiliul paroh.

Alexandru Baba, protopop.

Nr. 73—1933.

(8) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. III-a *Bucium-Izbita*, protopopiatul Abrudului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare obicinuite.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile provăzute cu documentele necesare, în termenul legal, oficiului nostru protopopesc și cu prealabila noastră încuviințare, se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să prezinte și un act de învoire dela P. Sf. nostru Episcop. Abrud, la 20 Februarie 1933.

Oficiul protopopesc ort. rom. al tractului Abrud, în conțelegere cu Consiliul parohial.

Petru Popovici, protopop.